

d'escenari però no d'essència: ens necessitem per entretenir-nos i per estar tranquils. Miraré de recordar-ho quan faci vacances i sigui en una terrassa d'un poble on no visc.

L'hora L de Josep Maria Teignier | Aquest setembre començarà a Ràdio Pirineus la segona temporada del programa magazín d'informació local «L'hora L de Josep Maria Teignier». Aquest espai, que s'emet des de Puigcerdà, és una desconnexió diària de la Cadena SER de dos quarts d'una a dos quarts de dues del migdia. Inclou un informatiu comarcal, col·laboradors habituals de diferents àmbits, tertúlies, entrevistes, humor, etc. En faig un apunt perquè crec que val la pena fer-se ressò d'una activitat periodística local que té el seu valor perquè s'hi barregen la professionalitat, la vocació i el voluntarisme. N'he estat col·laboradora aquesta primera temporada i l'experiència ha estat molt grata. La ràdio és un mitjà entranyable per definició, i en aquest cas, a més a més, s'hi suma l'interès dels continguts locals i de les veus conegudes.

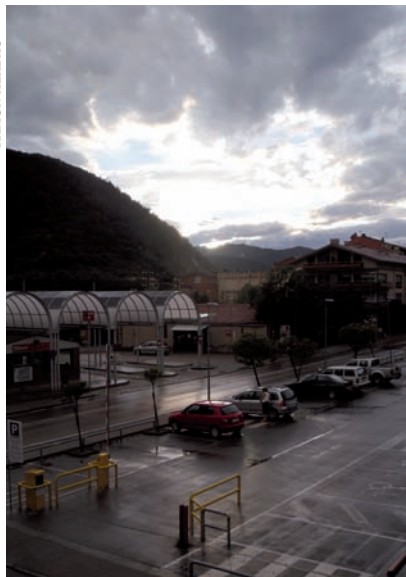
Vi de gel. La vinya més alta | Oficialment reconeguda com la més alta d'Europa, la vinya experimental que uns empresaris emprenedors han plantat a Meranges donarà aquesta tardor la primera verema. Es tracta, segons es diu, d'una varietat de ceps alsacians que volen fred. De part meua els desitjo el millor dels resultats en l'experiment. Si això va bé i la Cerdanya resulta terra fèrtil per a la vinya d'Alsàcia, aquí s'obre un espai d'oportunitat econòmica que té, com a primer element, la conservació i explotació de l'espai natural; una oportunitat compatible amb l'activitat agrícola tradicional, que revalorarà la terra i és reversible, a diferència de les construccions de pletes i urbanitzacions. D'acord, d'acord, potser m'embalo, però calen idees d'aquest calibre, innovadores, econòmicament viables, és clar, i amb valor afegit.

ACN

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

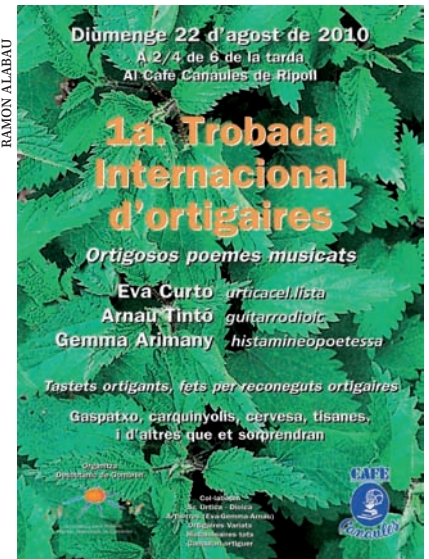
Evocació sense nostàlgia | Plou blonament sobre els teulats. La tardor ha arribat puntual al Ripollès i és l'hora de mirar enrere, de fer balanç de l'estiu. Des de fa temps es vol fer coincidir assenyadament turisme i cultura. Cal trobar la contrapartida a la concorreguda irradiació solar de les comarques costaneres que els estiuencs sofreixen estoicament, delerosos d'exhibir-se a la tornada. Ample és el ventall de l'oferta. En un país caracteritzat per una paupèrrima educació de l'oïda, es programen -lloable propòsit- notables festivals de música clàssica. En un país sense gaire consciència històrica, on el passat sovint ens rellisca i on les tradicions solen perviure en una mena de folklore anacrònic, s'ha trobat -lloable proposta- la fórmula de terra de comtes i abats: ressuscitem el mite del comte Arnau o el del seu cavall, o escenifiquem una edat mitjana, que el cinema ha ajudat a imaginar, amb el mercadal del comte Guifré. Davant els oficis extingits, oblidem momentàniament la realitat globalitzada i ens fem la il·lusió de recuperar velles arrels o senyals de la nostra identitat. En una societat que dona al cos un culte i un rol predominants, la comarca disposa -lloable intenció- de tot un reguitzell

RAMON ALABAU

de reptes esportius: des de caminades nocturnes o biològiques, rutes del ferro o BTT, fins a esports més minoritaris, com el barranquisme o l'escalada. És en moments de crisi quan cal esmolir la imaginació, i per això han sorgit -lloable solució- projectes com ara la trobada internacional d'ortigaires. Hem incorporat, satisfactòriament i transitòria, la cultura al nostre lleure, de la mateixa manera que, quan arriba la tardor, davant la perspectiva de nits llargues i buides, optem per encetar alguna activitat de formació que, massa sovint, acabem negligint. Són els inconvenients de la cultura portàtil.

Xàfecs i gresca | Amb l'arribada de la tardor acomiadem les festes majors, la morfologia de les quals s'ha anat modificant al llarg del temps. Abans el dinar n'era el punt àlgid: es posava l'olla gran dins la petita, la taula aplegava els familiars vinguts de lluny... Ara ho és la nit, en haver-se apropiat la joventut de la franja horària nocturna. Hi perviuen, amb major o menor incidència, la missa solemne, la veu de la tenora, o la desfilada dels gegants i capgrossos. Intentem encara organitzar arrossades col·lectives, jocs de cucanya, campionats de botifarra o partits entre solters i casats. Tampoc no ha canviat la climatologia estival: el cel assolellat s'enterboleix cap a migdia i provoca sobtats xàfecs que ens fan la guitza, però que ens permeten somniar amb un castell ple de bolets.

RAMON ALABAU